

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obo/9/2019
Identifikačné číslo spisu: 6012200412
Dátum vydania rozhodnutia: 06.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6012200412.4

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a Mgr. Soni Pekarčíkovej, v spore žalobcu JUDr. Tomáša Vaňa, so sídlom Záhumenská 23, 841 06 Bratislava, správcu konkurznej podstaty úpadcu AFP trade, s.r.o., so sídlom Mikulášska 1, 811 01 Bratislava, IČO: 35 861 452, zastúpeného JUDr. Barborou Kíčovou, advokátkou, so sídlom Bilíkova 18, 841 01 Bratislava, proti žalovanej JUDr. Dašene Gombíkovej, so sídlom M. R. Štefánika 76, 036 01 Martin, správkyni konkurznej podstaty úpadcu Gustáv Jozefčiak JOVOS „v konkurze“, s miestom podnikania Bytčická 16, 010 01 Žilina, IČO: 10 950 273, o vylúčenie nehnuteľností zo súpisu majetku, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 45Cbi/2/2012-208 z 22. marca 2017 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 45Cbi/2/2012-282 zo 16. apríla 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 45Cbi/2/2012-208 z 22. marca 2017 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 45Cbi/2/2012-282 zo 16. apríla 2019 p o t v r d z u j e .

II. Žalovaná m á proti žalobcovi n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 45Cbi/2/2012-208 z 22. marca 2017 v spojení s opravným uznesením č. k. 45Cbi/2/2012-282 zo 16. apríla 2019 rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalovanej priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 28K/2/2004-236 z 24. marca 2005 bol na majetok úpadcu Gustáv Jozefčiak JOVOS, IČO: 10 952 73 (ďalej aj „úpadca I“) vyhlásený konkurz a za správkyniu konkurznej podstaty úpadcu bola ustanovená JUDr. Dašena Gombíková (ďalej aj „správkynia“). Uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 3K/35/2006-87 z 1. februára 2007 bol na majetok úpadcu AFP trade, s.r.o., Bratislava, IČO: 35 861 452 (ďalej aj „úpadca II“) vyhlásený konkurz a za správcu bol ustanovený JUDr. Dušan Repák. Uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 3K/35/2006-281 z 11. októbra 2007 súd zbavil funkcie správcu

konkurznej podstaty úpadcu II JUDr. Dušana Repáka a do funkcie správcu ustanovil JUDr. Juraja Puskaiera. Po odvolaní správcu JUDr. Juraja Puskaiera bol do funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu II ustanovený JUDr. Tomáš Vaňo (uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 3K/35/2006-498 z 2. augusta 2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11. augusta 2016). Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 13.05.2012 domáhal, aby súd z konkurznej podstaty úpadcu I vylúčil majetok, a to pozemok s parcelným číslom XXX vo výmere 531 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria a stavbu stojacu na pozemku s parcelným číslom XXX - dom, súp. č. XX, evidované Katastrálnym úradom G., Správou katastra G. na LV č. XXXX, k. ú. G. (ďalej aj „predmetné nehnuteľnosti“), ktoré žalovaná ako správkyňa zapísala dňa 12.05.2005 do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu I. Žalobca sa domáhal vylúčenia predmetných nehnuteľností z dôvodu, že úpadca II je ich vlastníkom, pričom jeho vlastnícke právo odvodzuje zo Zmluvy o predaji nehnuteľností z 13.12.2006, uzavretej medzi spoločnosťou A.T.P., s.r.o., Bratislava, IČO: 31 640 974 ako predávajúcim a spoločnosťou AFP trade, s.r.o., Bratislava, IČO: 35 861 452 ako kupujúcim. Vlastnícke právo úpadcu II k predmetným nehnuteľnostiam žalobca odvodzuje tiež z rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 35Cb/95/2010-71 z 28. novembra 2011, ktorý bol vydaný v právnej veci žalobcu JUDr. Juraja Puskaiera, správcu konkurznej podstaty úpadcu II proti žalovanému A.T.P., s.r.o., Bratislava, IČO: 31 640 974 (ďalej aj „spoločnosť A.T.P., s.r.o.“).

3. Súd prvej inštancie zistil, že súpis majetku úpadcu II bol zverejnený v Obchodnom vestníku č. 51B/2007 dňa 13. marca 2007, pričom predmetné nehnuteľnosti žalobca zahrnul do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu II podľa zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZKR“). Predmetné nehnuteľnosti zapísala do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu I aj žalovaná správkyňa dňa 12. mája 2005, po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu I podľa zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZKV“).

4. Ďalej súd prvej inštancie zistil, že spoločnosť A.T.P., s.r.o. podala proti žalovanej JUDr. Dašene Gombíkovej na Krajskom súde v Banskej Bystrici dňa 16. júna 2006 žalobu o vylúčenie predmetných nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu I, pričom vec bola vedená na súde pod sp. zn. 52Cbi/52/2006-Pú. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 52Cbi/52/2006-544 z 27. mája 2013 (právoplatným dňa 16.07.2013) bolo konanie zastavené podľa ust. § 107 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) z dôvodu ex offio výmazu spoločnosti A.T.P., s.r.o. z obchodného registra dňa 15. septembra 2012.

5. Za účelom preukázania žalobcom tvrdeného vlastníckeho práva úpadcu II k predmetným nehnuteľnostiam súd prvej inštancie výzvou z 29. novembra 2016 vyzval žalobcu na predloženie Zmluvy o predaji nehnuteľností z 13.12.2006, ktorú vo vylučovacej žalobe označil ako jeden z dôkazov na preukázanie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, a teda preukázanie dôvodnosti zapísania nehnuteľností do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu II. Žalobca uvedený dôkaz nepripojil k vylučovacej žalobe a súdu ho nepredložil ani na jeho výzvu. Zmluvu o prevode nehnuteľností uzatvorenú dňa 13.12.2006 medzi spoločnosťou A.T.P., s.r.o. ako predávajúcim a AFP trade, s.r.o. ako kupujúcim (ďalej aj „zmluva o prevode nehnuteľností“) napokon predložila na pojednávaní dňa 31.01.2017 žalovaná.

6. Písomnou výzvou z 29. novembra 2016 súd prvej inštancie vyzval aj žalovanú na preukázanie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, zapísaným v súpise majetku konkurznej podstate úpadcu I. Dňa 4. januára 2017 žalovaná preukázala súpis majetku úpadcu I z 12.05.2005 a zo 14.06.2006 a predložila rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“) sp. zn. 3Obo/15/2003 z 18. augusta 2004, sp. zn. 3Obo/255/99 z 20. januára 2000 a rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 22Cb/761/97.

7. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že v predmetnom spore preskúmaval, či žalobca splnil procesné podmienky ZKV, v zmysle ktorých si vlastníak môže uplatniť nárok na vylúčenie veci zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu a zároveň ako prejudiciálnu otázku riešil, či žalobca nadobudol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, vedeným na LV č. XXXX, kat. územia G.. Súd sa zaoberal aj námietkou premlčania, uplatnenou žalovanou, ktorá namietala, že žalobca podal vylučovaciu žalobu

oneskorene, keďže správca konkurznej podstaty úpadcu II (JUDr. Dušan Repák) vedel o zapísaní predmetných nehnuteľností v súpise majetku konkurznej podstaty úpadcu I už v r. 2006, čo vyplýva z jeho vyjadrenia z 26. marca 2007, ktorým reagoval na jej vyjadrenie z 19.03.2007, v ktorom ho upozornila, že predmetné nehnuteľnosti zapísala do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu I. Podľa jej názoru preto lehota na podanie vylučovacej žaloby uplynula už pred jej podaním na súde.

8. K uplatnenej námietke premlčania súd prvej inštancie uviedol, že lehota na podanie vylučovacej žaloby je lehotou procesnou a keďže žalobcovi nebola súdom určená lehota na podanie vylučovacej žaloby v zmysle ust. § 19 ods. 2 ZKV, nie je možné jednoznačne dospieť k záveru, že žalobcovi lehota na podanie vylučovacej žaloby uplynula pred jej podaním na súde (vylučovacia žaloba bola podaná žalobcom na pošte dňa 7.05.2012 a doručená bola súdu prvej inštancie dňa 13.05.2012 - poznámka odvolacieho súdu).

9. V ďalšom sa súd prvej inštancie zaoberal otázkou dôvodnosti podanej vylučovacej žaloby. Uviedol, že vzhľadom ku skutočnosti, že vylučovacie žaloby sa spravidla opierajú o vlastnícke právo, bolo potrebné, aby sa zaoberal otázkou posúdenia vlastníckeho práva úpadcu II k predmetným nehnuteľnostiam, a to na základe dôkazov označených žalobcom v podanej žalobe, ktorými sú zmluva o prevode nehnuteľností, uzavretá dňa 13.12.2006 medzi spoločnosťou A.T.P., s.r.o. ako predávajúcim a spoločnosťou AFP trade, s.r.o. ako kupujúcim a rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 35Cb/95/2010-71 z 28. novembra 2011, pričom dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu, ktorý musí preukázať, že mu svedčí dôvod na vylúčenie predmetných nehnuteľností zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu I.

10. Po preskúmaní zmluvy o prevode nehnuteľností súd prvej inštancie mal za preukázané, že úpadcu II na základe nej nemohol nadobudnúť predmetné nehnuteľnosti, keďže vklad vlastníckeho práva v prospech spoločnosti AFP trade, s.r.o. (ako kupujúceho zo zmluvy) nebol povolený príslušnou správou katastra. Na LV č. XXXX je ako vlastník vedená spoločnosť A.T.P., s.r.o., ktorá bola ex offo vymazaná z obchodného registra dňa 15. septembra 2012. Súd sa stotožnil aj s obranou žalovanej, že nenastala splatnosť kúpnej ceny v zmysle článku II. bodu 2 zmluvy z 13.12.2006, v ktorom bolo dohodnuté, že kúpna cena je splatná do 10 dní odo dňa povolenia vkladu vlastníckeho práva v prospech kupujúceho Správou katastra G.. Z uvedeného potom vyplýva, že keďže nebol povolený vklad zmluvy o prevode nehnuteľností, tak nemohlo dôjsť ani k zaplateniu kúpnej ceny 10.000.000 Sk spoločnosťou AFP trade, s.r.o. ako kupujúcim v prospech spoločnosti ATP, s.r.o. ako predávajúceho.

11. K ďalšiemu dôkazu, označenému žalobcom na preukázanie vlastníckeho práva úpadcu II k predmetným nehnuteľnostiam, a to rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 35Cb/95/2010-71 z 28. novembra 2011, v ktorom súd určil, že predmetné nehnuteľnosti, zapísané na LV č. XXXX, sú majetkom podliehajúcim konkurzu patriacim úpadcovi AFP trade, s.r.o., súd prvej inštancie uviedol, že rozhodnutie súdu o určení vlastníckeho práva žalobcu nie je takou právnou skutočnosťou, ktorá by mala sama o sebe za následok vylúčenie predmetných nehnuteľností zo súpisu majetku patriaceho do konkurznej podstaty úpadcu. S poukazom na vyššie uvedené preto žalobca jednoznačne nepreukázal vlastnícke právo úpadcu II k predmetným nehnuteľnostiam.

12. Podľa názoru súdu prvej inštancie, žalovaná správne poukázala na rozhodnutia, z ktorých je nepochybná skutočnosť, že Gustáv Jozefčiak nadobudol predmetné nehnuteľnosti kúpou ako fyzická osoba, podnikajúca pod označením firmy PERÚN. Po vzniku spoločnosti PERÚN s.r.o. si táto spoločnosť dala v príslušnom katastri zapísať záznamom predmetný majetok, vedený na LV č. XXXX, do svojho vlastníctva. Týmto úkonom malo dôjsť k prechodu majetku podľa ustanovenia § 69 Obchodného zákonníka (ďalej aj „Obch. zák.“) do vlastníctva spoločnosti PERÚN s.r.o. K prechodu vlastníckeho práva fyzickej osoby pod označením PERÚN po zrušení jej podnikania nemohlo dôjsť v zmysle ustanovenia § 69 Obch. zák., pretože toto ustanovenie upravuje výlučne zrušenie spoločnosti, teda právnickej osoby bez likvidácie, a to jej zlúčením, rozdelením alebo splynutím. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie akceptoval obranu žalovanej, že v posudzovanom prípade nemohlo dôjsť k transformácii firmy PERÚN na právnickú osobu PERÚN s.r.o., nakoľko je možné zmeniť len právnickú

osobu na inú právnickú osobu. Tento právny názor vyplýva aj z rozhodnutí NS SR sp. zn. 4Obo/307/95, sp. zn. 3Obo/15/2003 a rozhodnutia sp. zn. 3Obo/255/99 z 20.01.2000, ktorým bol potvrdený rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 22Cb/761/97-252 v znení opravného uznesenia č. k. 22Cb/761/97-267.

13. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že pre posúdenie práva na vylúčenie veci z konkurznej podstaty úpadcu I platí režim práva vyplývajúci z právnej úpravy ZKV, keďže žalovaná správkyňa zapísala majetok do konkurznej podstaty úpadcu I dňa 12.05.2005, teda za účinnosti ZKV, a to pred zapísaním predmetného majetku do súpisu majetku úpadcu II dňa 13.03.2007. Teda, žalovaná správkyňa zapísala predmetné nehnuteľnosti do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu I skôr, ako došlo k vyhláseniu konkurzu na majetok spoločnosti AFP trade, s.r.o. dňa 1.02.2007 a k zverejneniu súpisu majetku správcom v Obchodnom vestníku dňa 13.03.2007. V zmysle ZKV platí domnienka, že správkyňa predmetné nehnuteľnosti zapísala oprávnene, pokiaľ sa nepreukáže opak. Súd sa preto stotožnil s jej námietkou, že kúpna zmluva uzavretá dňa 13.12.2006 medzi spoločnosťou ATP, s.r.o. ako predávajúcim a spoločnosťou AFP trade, s.r.o. ako kupujúcim, bola uzavretá po tom, ako boli predmetné nehnuteľnosti zapísané do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu I, čo znamená, že právny úkon uzavretia zmluvy medzi vyššie uvedenými subjektami dňa 13.12.2006 bol v rozpore s ustanoveniami § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) a § 18 ZKV. Úpadca I tak naďalej zostal vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, pretože v zmysle právnej úpravy zakotvenej v ust. § 69 Obch. zák., rozhodnej v čase prevodu nehnuteľností, sa fyzická osoba Gustáv Jozefčiak nemohla transformovať na spoločnosť PERÚN s.r.o. a keďže spoločnosť PERÚN s.r.o. nenadobudla vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam (na základe nepeňažného vkladu do spoločnosti), tieto následne nemohla previesť na spoločnosť A.T.P., s.r.o.

14. Na základe vyššie uvedených skutočností a predložených listinných dôkazov súd prvej inštancie vylučovaciu žalobu zamietol ako neopodstatnenú.

15. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) z dôvodu, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Na odôvodnenie uviedol, že predmetné nehnuteľnosti zapísal do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu II v súlade s ust. § 78 ods. 1 ZKR na základe zmluvy o prevode nehnuteľností, pričom súpis majetku úpadcu II bol zverejnený v Obchodnom vestníku č. 51B/2007 dňa 13.03.2007. Keďže po podaní návrhu na vklad vlastníckeho práva bol na úpadcu AFP trade, s.r.o. vyhlásený konkurz, príslušné katastrálne konanie sa v súlade s ust. § 47 ods. 1 ZKR prerušilo a vklad vlastníckeho práva v prospech nadobúdateľa nebol katastrom povolený. K vecno-právnym účinkom zmluvy o prevode nehnuteľností nedošlo a došlo len k obligáčno-právnym účinkom. Rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I č. k. 1Cbi/6/2007-37 z 15.01.2009 bolo určené, že pohľadávka spoločnosti prevádzajúceho na zaplatenie kúpnej ceny, uplatnená v konkurznom konaní na majetok úpadcu AFP trade, s.r.o. vo výške 10.000.000 Sk (331.939,188 €) je zistená čo do právneho dôvodu a výšky. Súd teda vo výroku uznal právny dôvod vzniku pohľadávky na zaplatenie kúpnej ceny, t. j. predmetnú zmluvu o prevode nehnuteľností považoval za platnú a prevádzajúceho zo zmluvy uznal za vlastníka nehnuteľností.

17. Odvolateľ ďalej poukázal na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I č. k. 35Cb/95/2010-71 z 28.11.2011, ktorým súd určil, že nehnuteľnosti sú majetkom podliehajúcim konkurzu patriacim úpadcovi AFP trade, s.r.o. Súd prvej inštancie po právnej stránke nesprávne vyložil predmetné rozhodnutie, keď v odôvodnení napadnutého rozsudku o ňom hovorí ako o „rozhodnutí súdu o určení vlastníckeho práva žalobcu“. V rozhodnutí č. k. 35Cb/95/2010-71 z 28.11.2011 Okresný súd Bratislava I uplatnil právnu fikciu v zmysle ust. § 78 ods. 3 ZKR, v zmysle ktorej je jednoznačné, že nehnuteľnosti patria do súpisu úpadcu AFP trade, s.r.o. ako majetok patriaci úpadcovi a napadnutý rozsudok je preto jednoznačne založený na nepochopení pojmu „právnej fikcie“ zo strany súdu prvej inštancie. Právna fikcia je právno-technický postup, pomocou ktorého sa považuje za existujúcu situácia, ktorá je zjavne v rozpore s realitou a ktorá dovoľuje, aby z nej boli vyvedené odlišné právne dôsledky než tie, ktoré by plynuli iba z konštatovania faktu (reality). Právna fikcia, ako nástroj odmietnutia reality právom, je nástrojom výnimočným, striktno určeným pre naplnenie jedného z

hlavných ústavných postulátov právneho poriadku v podmienkach právneho štátu (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 119/07 a rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Sžo/254/2010 z 28.09.2011). Právna fikcia je teda zvyčajne v rozpore so skutočným stavom, inak by nebola fikciou, ale realitou. V zmysle právneho posúdenia je však podstatné to, že právna fikcia nastoľuje stav, pri ktorom nastupujú také právne dôsledky, ako keby suplovaná skutočnosť nastala.

18. V rozhodnutí č. k. 35Cb/95/2010-71 z 28.11.2011 súd na skutkovom a právnom základe ust. § 78 ods. 3 ZKR konštatoval nastolenie právnej fikcie, že nehnuteľnosti sú zaradené do konkurznej podstaty úpadcu AFP trade, s.r.o. oprávnené. Z rozhodnutia nevyplýva, že úpadca AFP trade, s.r.o. je vlastníkom podniku (práve naopak, je zrejmé, že ním nie je), ale vyplýva z neho nastolenie právnej fikcie, v dôsledku ktorej sú právne dôsledky také, ako keby vlastníkom bol. Krajský súd v Banskej Bystrici vôbec nepochopil princíp právnej fikcie argumentujúc skutočnosťou, že úpadca II podnik (nehnuteľnosti) nenadobudol a nie je jeho vlastníkom. Z právnej fikcie však nevyplýva, že úpadca II by mal byť vlastníkom podniku (nehnuteľnosti), ale len to, že z dôvodu nastolenia právnej fikcie sa na neho hľadí tak, akoby vlastníkom bol, pričom Krajský súd v Banskej Bystrici je rozhodnutím č. k. 35Cb/95/2010-71 z 28.11.2011 viazaný, nakoľko ide o právoplatný výrok rozhodnutia.

19. Odvolateľ ďalej poukázal aj na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I č. k. 1Cbi/6/2007-37 z 15. januára 2009, ktorým súd rozhodol, že pohľadávka spoločnosti A.T.P., s.r.o. uplatnená v konkurznom konaní na majetok úpadcu AFP trade, s.r.o. vo výške 10.000.000,- Sk, je zistená čo do právneho dôvodu a výšky, teda uznal právny dôvod vzniku pohľadávky na zaplatenie kúpnej ceny a uvedenú kúpnu zmluvu uznal za platne uzavretú. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil, že žalobca od vyššie uvedeného rozhodnutia odvodzuje svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam. Uvedené tvrdenie súdu prvej inštancie svedčí o zjavnom nepochopení predmetného rozhodnutia. V uvedenom rozhodnutí Okresný súd Bratislava I totiž nehovorí o vlastníckom práve úpadcu AFP trade, s.r.o., ale o vlastníckom práve spoločnosti A.T.P., s.r.o., t. j. o vlastníckom práve predávajúceho zo zmluvy o prevode nehnuteľností. Uvedený nesprávny výklad predstavuje vadu napadnutého rozsudku, nakoľko súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Bez náležitého vysvetlenia svojho procesného postupu sa súd prvej inštancie stotožnil s tvrdením žalovanej, že Okresný súd Bratislava I v uvedenom rozhodnutí pochybil. Tento právny záver súdu prvej inštancie považuje žalobca za rozporný s princípom právnej istoty a porušujúci právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústava SR“) a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „Dohovor“).

20. Odvolateľ upriamil pozornosť aj na to, že žiadal pripojiť celý súdny spis sp. zn. 1Cbi/6/2007 a vykonať ho ako dôkaz, keďže v uvedenom konaní bola už raz posudzovaná argumentácia, týkajúca sa dôvodov, pre ktoré súd uznal prevádzajúceho za vlastníka nehnuteľností. Súd totiž na pojednávaní posudzoval takmer identickú argumentáciu, aká je teraz namietaná v konaní žalovanou - totiž tvrdenie, že Gustáv Jozefčiak v roku 1992 údajne neplatne previedol predmetné nehnuteľnosti na spoločnosť PERÚN s.r.o. a tá ich potom údajne rovnako neplatne previedla na spoločnosť A.T.P., s.r.o. Súd tieto argumenty nepovažoval za relevantné s tým, že ak by sa aj potvrdili (čo sa dodnes nepreukázalo), tak od roku 1992, kedy malo údajne dôjsť k prvému neplatnému prevodu, by najneskôr do roku 2002 ubehla zákonná 10-ročná lehota, v ktorej by spoločnosť A.T.P., s.r.o. nadobudla predmetné nehnuteľnosti vydržaním vlastníckeho práva.

21. K predloženým rozhodnutiam zo strany žalovanej odvolateľ uviedol, že: 1/ uvedené súdne rozhodnutia otázku vlastníckeho práva úpadcu Gustáva Jozefčiaka k predmetným nehnuteľnostiam vôbec neriešia, 2/ otázku prechodu práv a povinností z podnikateľa Gustáva Jozefčiaka na spoločnosť PERÚN s.r.o. riešia len ako otázku predbežnú a len v odôvodnení, ktoré nie je záväzné, 3/ uvedené rozhodnutia boli vydané medzi úplne inými účastníkmi konania a pojednávajú o úplne inej veci, ktorá s predmetným konaním nijako nesúvisí a 4/ medzičasom boli vydané súdne rozhodnutia predložené žalobcom, ktoré priamo vo výroku konštatujú, že nastala právna fikcia o tom, že nehnuteľnosti patria úpadcovi AFP trade, s.r.o., resp. ktoré uznali platnosť zmluvy o prevode nehnuteľností. Tvrdenia žalovanej v spore nemôžu obstáť a sú absolútne nepoužiteľné aj z toho dôvodu, že súd nie je oprávnený v konaní o vylúčení veci z konkurznej podstaty ako predbežnú otázku riešiť otázku vlastníckeho práva

k veci medzi subjektami, ktoré nie sú účastníkmi konania (uznesenie NS SR sp. zn. 1Obo/75/2007 z 27.02.2008). Napriek tomu súd prvej inštancie posudzoval vlastnícke právo subjektov A.T.P., s.r.o., PERÚN s.r.o. a živnosti s názvom firma PERÚN a prevod z firmy PERÚN na PERÚN s.r.o., následne prevod z PERÚN s.r.o. na A.T.P., s.r.o. a z A.T.P., s.r.o. na úpadcu AFP trade, s.r.o., pričom okrem úpadcu II sa žiaden z uvedených subjektov tohto konania nezúčastňuje a dva z nich už ani neexistujú.

22. S poukazom na to, že žalobca preukázal svoje vylučovacie právo k predmetným nehnuteľnostiam, pričom súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, čo je odvolacím dôvodom v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, odvolateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zmenil a vylučovacej žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania.

23. K odvolaniu žalobcu zaslala žalovaná písomné vyjadrenie, v ktorom navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

24. Žalovaná uviedla, že žalobca postupuje spôsobom, kedy si vyberá len to, čo sa mu do jeho nasimulovanej situácie hodí a ostatné ignoruje. Do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu I zapísala predmetné nehnuteľnosti postupom podľa ust. § 19 ods. 1 ZKV, pričom do dnešného dňa nedošlo k ich vylúčeniu. Žalobca odignoroval aj výzvy súdu na predloženie zmluvy o prevode nehnuteľností a účelovo tvrdí, že ju nemá k dispozícii, hoci má predstavovať titul pre zapísanie nehnuteľností do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu AFP trade, s.r.o. podľa ust. § 78 ods. 1 ZKR. Je na škodu veci, že ju žalobca nepredložil, nakoľko podľa jej znenia mala splatnosť kúpnej ceny vo výške 10.000.000 Sk nastať až po povolení vkladu vlastníckeho práva v prospech kupujúceho Správou katastra G.. K povoleniu vkladu vlastníckeho práva v prospech kupujúceho však nedošlo, a preto nenastala ani splatnosť kúpnej ceny. Pri zohľadnení takéhoto zmluvného ustanovenia je pochopiteľné, že JUDr. Dušan Repák (ako v poradí prvý správca úpadcu AFP trade, s.r.o.) pohľadávku vo výške 10.000.000 Sk (nezaplatená kúpna cena) poprel z dôvodu jej nezaplatenia. JUDr. Juraj Puskailer ako nový správca AFP trade, s.r.o. svojím vyjadrením negoval tvrdenie predchádzajúceho správcu. Konajúci súd vo veci vedenej pod sp. zn. 1Cbi/6/2007 žalobe vyhovel na základe vyjadrenia žalovaného - správcu konkurznej podstaty úpadcu AFP trade, s.r.o. JUDr. Puskailera, ktorý na pojednávaní konanom dňa 15. januára 2009 súhlasil so žalobou a navrhol jej vyhovieť v plnom rozsahu. V konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 52Cbi/52/2006 bola v roku 2006 z iniciatívy spoločnosti A.T.P., s.r.o. podaná vylučovacia žaloba, pričom do polroka po začatí tohto súdneho konania spoločnosť A.T.P., s.r.o. predala nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXX. Uvedená spoločnosť (žalobca zo súdneho konania sp. zn. 52Cbi/52/2006) však nebola oprávnená predávať predmet vylučovacej žaloby (predmetné nehnuteľnosti) pred skončením súdneho konania sp. zn. 52Cbi/52/2006. V dôsledku nezákonného predaja došlo k zapísaniu predmetných nehnuteľností do podstaty údajného kupujúceho, na ktorého bol medziasom vyhlásený konkurz, ktorý sa spravuje právnou úpravou ZKR. Súdne konanie skončilo jeho zastavením z dôvodu zániku spoločnosti A.T.P., s.r.o., ktorá bola dňa 15. septembra 2002 ex offo vymazaná z obchodného registra. Podmienky vydržania na strane spoločnosti A.T.P., s.r.o. neboli splnené, pričom aj po ex offo výmaze uvedená spoločnosť ďalej predávala predmetné nehnuteľnosti. Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor eviduje dve kúpne zmluvy na predaj predmetných nehnuteľností, ktoré sú predmetom vkladového konania V-6417/2014 a V-6467/2014 (v oboch prípadoch vklad nateraz nebol povolený). Predmetom konania V-6417/2014 je kúpna zmluva, ktorú uzavrel predávajúci A.T.P., s.r.o., v zastúpení právnym nástupcom: AFP trade, s.r.o., zastúpeným konateľom Petrom Blehom a kupujúci FACTUM trade, s.r.o., zastúpený konateľom Jánom Vaňom, pričom návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností podpísal za žalobcu Ján Vaňo, konateľ. Podľa znaleckého posudku č. 45/2014, vypracovaného pre účely konkurzného konania sp. zn. 28K/2/2004, je všeobecná hodnota nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, k. ú. G. 713.000 €, pričom dohodnutá kúpna cena predstavuje len 5.000 €. Predmetom konania V-6467/2014 je kúpna zmluva, ktorú uzavrel predávajúci FACTUM trade, s.r.o., zastúpený prokuristom V. O. a kupujúci GLOBE, s.r.o., zastúpený konateľkou Natáliou Dadíkovou, pričom dohodnutá kúpna cena predstavuje 5.000 €. K osobe V. O. žalovaná uviedla, že je na neho podané trestné oznámenie, pričom Krajské riaditeľstvo PZ v Bratislave, Úrad justičnej a kriminálnej polície oznámilo, že V. O. je bezdomovec.

25. Žalovaná poukázala aj na to, že písomným podaním z 13.03.2007 si uplatnila u žalobcu právo vylučujúce zapísanie predmetných nehnuteľností do súpisu majetku všeobecnej podstaty, na ktoré jej žalobca listom z 26.03.2007 oznámil, že nemá zistené, že žalovaná má právo vylučujúce zapísanie nehnuteľností do súpisu majetku úpadcu II. V zákonom stanovenej lehote si preto uplatnila vylučovaciu žalobu, pričom súdne konanie je vedené pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 2Cbi/2/2007. Žalovaná poukázala na to, že do súpisu majetku všeobecnej podstaty v konkurznom konaní sp. zn. 3K/35/2006 boli predmetné nehnuteľnosti zapísané bez poznámky o súdnom konaní, ktoré bolo už v tom čase vedené pred Krajským súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 52Cbi/52/2006 a tiež bez poznámky o ich zápise v súpise majetku skoršej konkurznej podstaty sp. zn. 28K/2/2004. Poznámka pri spornom zápise nehnuteľností v súpise všeobecnej podstaty sp. zn. 3K/35/2006 znela len v prospech predávajúcej spoločnosti A.T.P., s.r.o., ktorá ani nepodala žalobu o vylúčenie nehnuteľností zo súpisu majetku všeobecnej podstaty sp. zn. 3K/35/2006, pričom takúto žalobu podala len žalovaná ako správkyňa konkurznej podstaty úpadcu I.

26. Predmetné nehnuteľnosti, doteraz riadne zapísané v súpise majetku konkurznej podstaty úpadcu I pod sp. zn. 28K/2/2004, sa takýmto spôsobom dostali aj do súpisu majetku podstaty v konkurznom konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 3K/35/2006 a následne dokonca aj do súpisu v treťom konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 6K/27/2009.

27. Žalovaná upriamila pozornosť na to, že v konkurze vedenom pred Krajským súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 28K/2/2004, ktorého je správkyňou, V. O. zmluvou o prevode nehnuteľností previedol celý majetok konkurznej podstaty (tvorený predmetnými nehnuteľnosťami) napriek tomu, že pri dodržaní zákona (ZKV) môže byť predmetný nehnuteľný majetok vylúčený zo súpisu konkurznej podstaty len na základe súdneho rozhodnutia v spore vedenom pred Krajským súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 52Cbi/52/2006. Predaj majetku z konkurznej podstaty sp. zn. 28K/2/2004 (o vylúčení ktorého nebolo doteraz právoplatne rozhodnuté) inou osobou ako správkyňou konkurznej podstaty úpadcu I, je podľa ustanovenia § 39 OZ absolútne neplatným právnym úkonom (viď rozhodnutie NS ČR sp. zn. 29Cdo 5230/2008 z 24.06.2008). Samotná zmluva o prevode nehnuteľností nemá úradne overené splnomocnenie pre V. O. od konateľky predávajúcej spoločnosti A.T.P., s.r.o. na predaj nehnuteľného majetku zapísaného na LV č. XXXX, kat. územia G., ako to vyžaduje katastrálny zákon pri podpise prevodcu. Tento právny úkon je preto absolútne neplatný podľa ust. § 40 ods. 1, § 39, ako aj ust. § 37 ods. 1 OZ. Čo do právneho dôvodu a výšky nemôže byť potom zistená pohľadávka, predstavujúca nezaplatenú kúpnu cenu z takéhoto právneho úkonu, ako znie výrok rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1Cbi/6/2007 z 15. januára 2009. Bezplatný prevod majetku zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu I (sp. zn. 28K/2/2004) do konkurznej podstaty úpadcu II (sp. zn. 3K/35/2006) je v rozpore so zákonom, priamo obchádza účel ZKV, a preto nemôže požívať právnu ochranu. Takýto výkon práva je absolútne neprijateľným pre konkurzných veriteľov v konkurznom konaní sp. zn. 28K/2/2004, v ktorom sú prihlásené aj pohľadávky konkurzných veriteľov, vzniknuté titulom nesplatených úverov na nákup predmetných nehnuteľností.

28. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“), po prejednaní odvolania v rozsahu a z dôvodov v ňom uvedených, súc viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (ust. § 379, § 380 ods. 1 a § 383 CSP), bez nariadenia pojednávania (ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

29. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie vecnej správnosti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu prvej inštancie, ktorý zamietol vylučovaciu žalobu, ktorou sa žalobca (správca konkurznej podstaty úpadcu II) domáhal, aby súd vylúčil zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu I predmetné nehnuteľnosti z dôvodu, že vlastníkom je úpadca II. Žalovaná ako správkyňa konkurznej podstaty úpadcu I zapísala ako prvá v poradí predmetné nehnuteľnosti dňa 12.05.2005 do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu I v zmysle ust. § 18 ods. 1 ZKV. Predmetné nehnuteľnosti boli zároveň zapísané do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu II, a to správcom tohto úpadcu v zmysle ust. § 78 ods. 1 ZKR, pričom súpis majetku úpadcu II bol zverejnený v Obchodnom vestníku č. 51B/2007 dňa 13.03.2007. Z uvedeného je zrejmé, že predmetné nehnuteľnosti sú zapísané v dvoch

súpisoch konkurzných podstat úpadcu I a úpadcu II.

30. Podľa ustálenej judikatúry, práva a povinnosti spojené so súpisom majetku do konkurznej podstaty svedčia tomu správcovi konkurznej podstaty, ktorý majetok zapísal ako prvý. V poradí druhý súpis tých istých nehnuteľností neoprávňuje správcu konkurznej podstaty, ktorý takýto súpis vykonal k tomu, aby po dobu, po ktorú trvajú účinky v poradí prvého súpisu, s predmetnými nehnuteľnosťami nakladal, pretože z hľadiska práv, ktoré sú spojené so súpisom majetku konkurznej podstaty, vrátane práva vec po dobu trvania sporu o jej vylúčenie zo súpisu držať, užívať a požívať jej plody a úžitky, má vždy prednosť správca, ktorý vec zapísal ako prvý v poradí. Teda, správca konkurznej podstaty úpadcu je i v priebehu sporu o vylúčenie veci zo súpisu majetku konkurznej podstaty oprávnený s vecou nakladať, a to bez ohľadu na to, či úpadca je vlastníkom veci. Ak je nehnuteľnosť zapísaná do konkurznej podstaty úpadcu, môže osoba, ktorá sa domnieva, že jej svedčí právo, ktoré zápis vylučuje, toto svoje právo účinne uplatniť prostredníctvom vylučovacej žaloby podľa ust. § 19 ods. 2 ZKV, podľa ktorého, súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že vec je do súpisu zahrnutá oprávnene.

31. V konaní nie je sporné, že predmetné nehnuteľnosti boli žalovanou zapísané do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu I, nehnuteľnosti sú jeho súčasťou a účinky konkurzu stále trvajú. V poradí druhý súpis nehnuteľností neoprávňuje správcu konkurznej podstaty, ktorý taký súpis vykonal, k tomu, aby po dobu, pokiaľ trvajú účinky v poradí prvého súpisu, s nehnuteľnosťami nakladal, zaťažoval ich a podobne. V poradí druhý súpis predmetných nehnuteľností spočíva v práve podať vylučovaciu žalobu podľa ust. § 19 ods. 2 ZKV, teda správca konkurznej podstaty, ktorý vykonal druhý súpis je oprávnený domáhať sa voči správcovi konkurznej podstaty, ktorý veci (v posudzovanom prípade nehnuteľnosti) spísal ako prvý, vylúčenia týchto vecí z konkurznej podstaty úpadcu (v posudzovanom prípade úpadcu I). Vylučovacia žaloba zo strany žalobcu, ktorý spísal predmetné nehnuteľnosti ako druhý v poradí, preto správne smeruje proti žalovanej, ktorá ich spísala ako prvá v poradí.

32. Vylučovateľ, ktorý sa domáha vylúčenia veci zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu musí preukázať, že vec nemala byť do súpisu zapísaná a že právo, ktoré vylučovalo zapísanie veci do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu, svedčí jemu. Žalobca sa vylučovacou (excindačnou) žalobou domáhal, aby súd vylúčil predmetné nehnuteľnosti zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu I z dôvodu, že ich vlastníkom je úpadca II.

33. Zapísaním veci do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu správcom sa nemení jej skutočný vlastník, či už je ním úpadca alebo tretia osoba. V konaní o vylučovacej žalobe je súd v zmysle ust. § 19 ods. 2 ZKV oprávnený prejudiciálne posudzovať otázku vlastníckeho práva (prípadne iného práva) k vylučovanej veci za tým účelom, aby mohol dospieť k záveru o správnosti alebo nesprávnosti postupu správcu konkurznej podstaty úpadcu pri zapísaní spornej nehnuteľnosti do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu. Výsledkom takéhoto konania nie je určenie vlastníckeho práva, ale výrok, ktorým súd buď zamietne vylučovaciu žalobu, alebo rozhodne o vylúčení veci zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu.

34. Na preukázanie dôvodnosti vylučovacej žaloby žalobca poukázal na zmluvu o predaji nehnuteľností z 13.12.2006, uzavretú medzi spoločnosťou A.T.P., s.r.o. ako predávajúcim a spoločnosťou AFP trade, s.r.o. ako kupujúcim, predmetom ktorej boli predmetné nehnuteľnosti, zapísané na LV č. XXXX, k. ú. G. a na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I č. k. 35Cb/95/2010-71 z 28. novembra 2011, ktorým súd určil, že (predmetné) nehnuteľnosti sú majetkom podliehajúcim konkurzu patriacim úpadcovi AFP trade, s.r.o., pričom uvedené rozhodnutie je založené na právnej fikcii v zmysle ust. § 78 ods. 3 ZKR. Podporne žalobca poukázal aj na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I č. k. 1Cbi/6/2007-37 z 15. januára 2009, ktorým súd rozhodol, že pohľadávka spoločnosti A.T.P., s.r.o. (uplatnená v konkurznom konaní na majetok úpadcu AFP trade, s.r.o. vo výške 10.000.000 Sk) je zistená čo do právneho dôvodu a výšky, z čoho žalobca vyvodil, že tým, že súd uznal právny dôvod vzniku pohľadávky spoločnosti A.T.P., s.r.o. na zaplatenie kúpnej ceny 10.000.000 Sk, považoval kúpnu zmluvu za platne uzavretú, t. j.

uzavretú s vlastníkom predmetných nehnuteľností, s nárokom na zaplatenie kúpnej ceny.

35. K rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava I č. k. 1Cbi/6/2007-37 z 15. januára 2009, ktoré bolo vydané v incidenčnom konaní na základe žaloby o určenie pravosti a výšky pohľadávky (v danom prípade kúpnej ceny 10.000.000 Sk), odvolací súd uvádza, že rozhodnutie v incidenčnom spore vedenom pod sp. zn. 1Cbi/6/2007 nemá právnu relevanciu vo vzťahu k predmetnej vylučovacej žalobe, pretože stranami boli iné subjekty, než v konaní o predmetnej vylučovacej žalobe a z rozhodnutia vôbec nemožno vyvodit' záver, že medzi spoločnosťou A.T.P., s.r.o. ako predávajúcim a spoločnosťou AFP trade, s.r.o. ako kupujúcim bola uzavretá platná zmluva o prevode nehnuteľností, a to tým, že Okresný súd Bratislava I vo výroku rozhodnutia rozhodol, že pohľadávka spoločnosti A.T.P., s.r.o. uplatnená v konkurznom konaní na majetok úpadcu AFP trade, s.r.o. vo výške 10.000.000 Sk, je zistená čo do právneho dôvodu a výšky. Incidenčný spor o určenie pravosti a výšky pohľadávky sp. zn. 1Cbi/6/2007 z hľadiska svojej povahy nebol sporom o určenie vlastníckeho práva v zmysle ust. § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku.

36. Vo vzťahu k zmluve o prevode nehnuteľností, uzavretej podľa ust. § 588 a nasl. OZ medzi predávajúcim A.T.P., s.r.o., so sídlom Mikulášska 1, Bratislava, IČO: 31 640 974 a kupujúcim AFP trade, s.r.o., so sídlom Mikulášska 1, Bratislava, IČO: 35 861 452 (fotokópiu ktorej predložila v konaní žalovaná, pričom originál a ani overená kópia zmluvy nebola predložená zo strany žalobcu) odvolací súd uvádza, že predmetom zmluvy boli predmetné nehnuteľnosti, zapísané na LV č. XXXX, k. ú. G.. Nie je sporné, že uvedená zmluva o prevode nehnuteľností nebola zavkladovaná v katastri nehnuteľností, a preto kupujúci AFP trade, s.r.o. nenadobudol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, pričom ako vlastník uvedených nehnuteľností je v katastri vedená spoločnosť A.T.P., s.r.o. (čo tiež nie je sporné). Konkurz na majetok úpadcu I bol vyhlásený dňa 24. marca 2005, predmetné nehnuteľnosti boli zapísané do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu I dňa 12.05.2005, avšak zmluva o prevode nehnuteľností medzi predávajúcim a kupujúcim bola uzavretá dňa 13.12.2006, t. j. po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu I, pričom kúpnu zmluvu (alebo akúkoľvek inú zmluvu), týkajúcu sa majetku podliehajúceho konkurzu, mohol urobiť len správca konkurznej podstaty, t. j. žalovaná a pokiaľ takúto zmluvu uzavrela osoba odlišná od správcu konkurznej podstaty bez jeho súhlasu, takýto právny úkon bol urobený v rozpore s ustanovením § 18 ZKV v spojení s ust. § 39 OZ. Jedná sa o absolútne neplatný právny úkon tak, ako správne konštatoval v odôvodnení napadnutého rozsudku aj súd prvej inštancie. Nakladať s nehnuteľnosťami, resp. iným majetkom patriacim do konkurznej podstaty úpadcu, ktorý je zapísaný v súpise majetku konkurznej podstaty úpadcu môže len správca ako oprávnená osoba, ktorý v zmysle ust. § 14 ods. 1 písm. a/ ZKV je jedinou osobou, ktorá po vyhlásení konkurzu je oprávnená nakladať s majetkom patriacim do konkurznej podstaty úpadcu, pretože na konkurzné konanie úpadcu, vrátane procesu nakladania s jeho majetkom patriacim do konkurznej podstaty, platia ustanovenia ZKV, ktorý je lex specialis k všeobecným právnym predpisom, akými sú napr. Obchodný zákonník alebo Občiansky zákonník. Po tom, čo na majetok úpadcu I bol vyhlásený konkurz a bol ustanovený správca konkurznej podstaty v súlade s ust. § 14 ZKV, nie je prípustné, aby s majetkom úpadcu I, spadajúcim do konkurznej podstaty tohto úpadcu, disponovala iná osoba ako správca konkurznej podstaty, vrátane uzavierania prevodných zmlúv podľa ust. § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože takýmto postupom by došlo k obchádzaniu ZKV ako zákona lex specialis a k zmareniu jeho účelu, ktorým je pomerné uspokojenie pohľadávok konkurzných veriteľov.

37. K rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava I č. k. 35Cb/95/2010-71 z 28. novembra 2011 súd prvej inštancie uviedol, že rozhodnutie súdu o určení vlastníckeho práva žalobcu nie je takou právnou skutočnosťou, ktorá by mala sama o sebe za následok vylúčenie predmetných nehnuteľností zo súpisu majetku patriaceho do konkurznej podstaty. K uvedenému odvolateľ namietal, že súd prvej inštancie nepochopil princíp právnej fikcie, k nastoleniu ktorej došlo na základe toho, že vlastník prevádzaného podniku, zapísaný na LV a prevádzajúci zo zmluvy o prevode podniku nepodal včas vylučovaciu žalobu voči zaradeniu podniku ako majetku úpadcu do konkurznej podstaty nadobúdateľa. Z rozhodnutia nevyplýva, že úpadca AFP trade, s.r.o. je vlastníkom podniku (práve naopak, je zrejmé, že ním nie je), ale vyplýva z neho nastolenie právnej fikcie, v dôsledku ktorej sú právne dôsledky také, ako keby vlastníkom bol.

38. K vyššie uvedenému odvolací súd uvádza, že rozhodnutie č. k. 35Cb/95/2010-71 z 28. novembra 2011 obsahuje určovací výrok, že „nehnutelnosti: pozemok s parcelným číslom XXX o výmere 531 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria a stavba na ňom stojaca - dom so súpisným číslom XX, nachádzajúce sa v katastrálnom území G., okres G., zapísané na LV č. XXXX vedenom Katastrálnym úradom G., Správa katastra G., sú majetkom podliehajúcim konkurzu patriacim úpadcovi AFP trade, s.r.o. v konkurze, Mikulášska 1, 811 01 Bratislava, IČO: 35 861 452. Z jeho záhlavia vyplýva, že žalobcom bol JUDr. Juraj Puskailer, správca konkurznej podstaty úpadcu AFP trade, s.r.o., Bratislava a žalovaným bola spoločnosť A.T.P., s.r.o., Bratislava, pričom ako predmet je uvedená žaloba o určenie. Podľa názoru žalobcu uvedené právoplatné rozhodnutie má byť dôkazom toho, že predmetné nehnuteľnosti boli zapísané do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu AFP trade, s.r.o. oprávnene, pričom žaloba po právnej stránke je odôvodnená ust. § 78 ods. 1 až 3 ZKR. Podľa názoru odvolacieho súdu, žaloba, ktorá bola doručená Okresnému súdu Bratislava I dňa 10.07.2009, z hľadiska označenia záhlavia, výroku, ako aj odôvodnenia, nie je vylučovacou žalobou v zmysle ust. § 78 ods. 3 ZKR, pretože v prípade podania vylučovacej (excindačnej) žaloby vylučovateľom je vždy tretia osoba (tzv. vylučovateľ), ktorého majetok bol nesprávne zapísaný do súpisu majetku konkurznej podstaty, vylučovacia žaloba smeruje vždy proti správcovi konkurznej podstaty, ktorý daný majetok zapísal do súpisu majetku konkurznej podstaty (s poznámkou o dôvodoch sporného zápisu a osobe, v ktorej prospech pochybnosti sporného zápisu svedčia). Súd rozhodujúci o vylučovacej žalobe buď vylučovaciu žalobu zamietne, alebo žalovanému správcovi uloží vylúčiť sporný majetok (presne špecifikovaný vo výroku) zo súpisu majetku konkurznej podstaty alebo oddelenej podstaty úpadcu. Výsledkom sporu o vylučovacej žalobe preto nemôže byť výrok „súd určuje, že nehnuteľnosti sú majetkom podliehajúcim konkurzu patriacim úpadcovi“. Takýto výrok rozhodnutia nasvedčuje tomu, že sa jedná o výrok o určenie práva, a teda žalobu určovaciu podľa ust. § 80 písm. c/ OSP, a nie o vylučovaciu žalobu podľa ust. § 78 ods. 1 až 3 ZKR. Tretia osoba nemá povinnosť podať vylučovaciu žalobu, má len takéto právo s tým dôsledkom, že ak takúto vylučovaciu žalobu v lehote do 30 dní nepodá, nastupuje zákonná fikcia, že vec je do súpisu zapísaná oprávnene, resp. že zaradenie veci do súpisu je nesporné (ust. § 78 ods. 4 ZKR). Vylučovací spor je svojou povahou typické sporové konanie, v ktorom ako žalobca vystupuje vylučovateľ, t. j. ten, kto sa domáha vylúčenia sporného majetku z podstaty a ako žalovaný vystupuje správca konkurznej podstaty. Ak vylučovateľ nepodá vylučovaciu žalobu, tak neprichádza o vlastnícke právo k zapísanému majetku, pretože nastáva iba ten účinok, že sa predpokladá, že vec, právo alebo iná majetková hodnota je do súpisu zapísaná oprávnene a vylučovateľ počas trvania konkurzu nemá možnosť vynútiť si zákaz speňaženia takéhoto majetku a zabrániť rozdeleniu výťažku speňaženia medzi úpadcových veriteľov. Podľa názoru odvolacieho súdu, výrok právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I č. k. 35Cb/95/2010-71 z 28. novembra 2011 nemá automaticky účinky vylúčenia veci zo súpisu majetku patriaceho do konkurznej podstaty úpadcu I, správkyňou konkurznej podstaty ktorého je žalovaná. V tomto smere odvolací súd upresnil odôvodnenie súdu prvej inštancie v odseku 56 jeho rozsudku.

39. Odvolací súd upriamuje pozornosť aj na to, že právo vylučujúce zapísanie majetku do súpisu možno uplatniť len spôsobom ustanoveným týmto zákonom (ZKR). Podanie vylučovacej (excindačnej) žaloby nemožno nahradiť žiadnym iným typom žaloby, neupravenej v príslušných ustanoveniach ZKR. Vo vylučovacom konaní môže byť úspešná len tá tretia osoba, ktorej zapísaný majetok patrí, čo znamená, že jej patrí subjektívne právo k veci, ktorým najčastejšie býva práve vlastnícke právo. Ustanovenie § 78 ods. 8 ZKR bráni tomu, aby sa mohlo dosiahnuť vylúčenie majetku zo súpisu inými právnymi prostriedkami, napríklad určovacou žalobou (viď Komentár k zákonu o konkurze a reštrukturalizácii autora Milana Ďuricu, druhé vydanie, r. 2015, ust. § 78). Dokonca novela ZKR, účinná od 1.01.2012 v ustanovení § 78 ods. 9 expressis verbis už stanovuje, že „pri zápise majetku do súpisu v rôznych konkurzných konaniach správca, ktorý zverejnil zápis majetku do súpisu v Obchodnom vestníku neskôr, majetok zo súpisu bezodkladne vylúči; pri zverejnení zápisu majetku v Obchodnom vestníku v ten istý čas, rozhoduje čas vyhlásenia konkurzu“. Citované ustanovenie na posudzovaný prípad však nemožno aplikovať, keďže k vyhláseniu konkurzu na majetok úpadcu I a úpadcu II došlo ešte pred účinnosťou novely - zákona č. 348/2011 Z. z., účinnej od 1.01.2012.

40. Pokiaľ odvolateľ v odvolaní namietal, že spoločnosť A.T.P., s.r.o. nadobudla predmetné nehnuteľnosti vydržaním vlastníckeho práva (keďže od roku 1992, kedy malo prísť k prvému neplatnému prevodu by najneskôr do roku 2002 ubehla zákonná 10-ročná lehota), odvolací súd uvádza, že ustanovenie § 366 CSP v odvolacom konaní limituje možnosť uvádzania nových prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany, t. j. takých, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie. Tieto tzv. novoty možno v rámci odvolania použiť len vtedy, ak a/ sa týkajú procesných podmienok, b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Právo novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie koncipované ako reštriktívne vnímaná výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré neboli stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie. Námieta odvolateľ, že spoločnosť A.T.P., s.r.o. nadobudla predmetné nehnuteľnosti vydržaním vlastníckeho práva, je novým tvrdením žalobcu, ktoré nebolo uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie. Vzhľadom k tomu, že žalobca v podanom odvolaní zároveň netvrdil splnenie niektorej z podmienok pre použitie nových prostriedkov procesného útoku/obransy až v odvolacom konaní v zmysle ust. § 366 CSP, toto jeho tvrdenie sa nemohlo stať predmetom odvolacieho prieskumu a odvolací súd naň neprihliadol. V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na splnenú poučovaciu povinnosť súdu prvej inštancie o použití prostriedkov procesnej obrany a útoku v zmysle ust. § 154 CSP (č. l. 150, 173 spisu), pričom žalobca netvrdil, ani nepreukázal v rámci ním podaného odvolania, že by v štádiu konania pred súdom prvej inštancie nové skutočnosti a nové dôkazy týkajúce sa uvedenej novej argumentácie, nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvej inštancie.

41. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

42. Úspešnou stranou v spore bola žalovaná, ktorej proti žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

43. Rozhodnutie bolo prijaté členmi odvolacieho senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 393 ods. 2, posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je dovolanie prípustné (§ 420 CSP), ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Oprávneným subjektom na podanie dovolania je strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 v spojení s § 424 CSP).

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia veci (§ 432 CSP).

Podľa § 429 SCP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí, ak je: a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.